

VII.

Udfæst

til

Tjendelov for Kongeriget Danmark.

(Forelagt Landsthinget den 7de October.)

§ 1.

Den, der har fyldt sit 18de Aar, kan gyldigen bortfæste sig som Tjende. Ungre Personer behøve saavel til at bortfæste sig som til at opstige en Tjeneste Faderens eller anden Værges Samtykke. En for en Umyndig af Faderen eller anden Værges indgaaet Tjendecontract kan ikke være forbindende for Tjendet længere, end at det, efter at have opnaaet en Alder af 18 Aar, kan med sædvanligt Varsel (§ 45) opstige Tjenesten til den første almindelige Skiftetid (§ 12).

Har en gift Kone taget Tjeneste uden Mandens Samtykke og hun ikke ved hans Fraværelse har været hindret i at erhverve saadant Samtykke, kan han fordrø Contracten strax hævet, men derved fortabes Ret til den ikke forfaldne Løn, og desuden skulle Fæstepengene tilbagebetales, dersom den fra først af paatagne Tjenestetid endnu ikke er udløben. Paa Koner, som leve afskilt i Henseende til Bord og Seng fra deres Mænd, er denne Bestemmelse ikke anvendelig.

§ 2.

Bevilling til at være Fæstemand kan meddeles af Dyrigheden paa ethvert Sted, hvor der vises sig Trang til at have en Fæstemand. I Kjøbenhavn kan Ingen drive Forretning som Fæstemand uden en saadan Bevilling. Dyrigheden fastsætter en passende Betaling, som den af samme beskaffede Fæstemand maa tage for sine Forretninger.

§ 3.

En Fæstemand skal troligen meddele dem, som ved hans Medvirkning ville antage et Tjende, hvad han veed om dets Brugbarhed og andre Egenskaber.

Udbefaler han som brugbart eller tilforla-

deligt et Tjende, om hvilket han veed, at det har vilst sig udueligt eller er fundet i Utroskab, skal han foruden at erstatte den Skade, som Huusbonden derved lider, bøde fra 5 til 20 Rbd., og kan efter Omstændighederne, hvis han har Bevilling som Fæstemand, dømmes til at have denne forbrudt, hvilken sidste Følge altid indtræder, naar han anden Gang findes skyldig i samme Brøde.

§ 4.

Forleder en Fæstemand et Tjende til at forlade dets Tjeneste for at antage en anden, skal han straffes paa samme Maade, som er bestemt i § 3.

§ 5.

Ønsker Nogen sin Tjeneste som Tjende opbudt ved Kirkefæstøve paa Landet, skal Sognefogden foretage saadan Opbydelse uden Betaling.

§ 6.

Fæstepenge, som maatte være givne, afdrages ikke i Lønnen, naar ei anderledes vedtages.

§ 7.

Størrelsen og Beskaffenheden af den Løn og andet Bederlag, som Tjendet skal have for sin Tjeneste, beroer ganske paa Overenskomst. Er derom Intet vedtaget mellem Parterne, da skal Tjendet have et saadant Bederlag, som paa den Tid og det Sted, Contracten blev indgaaet, var almindeligt for et Tjende i lignende Stilling. Hvad i saa Henseende er Regel, afgjøres af Politievrigheden.

§ 8.

Livree, som af Herfskabet leveres, erhverves af Tjeneren kun efter de Regler, der ere vedtagne. Ophører Tjenesten, førend et Livrees stykke efter disse Regler er fortjent, har Tjeneren eller hans Arvinger ingen Fordring paa nogen Deel af Værdien.

§ 9.

Tjenestetidens Varighed beroer paa Overenskomst; dog skal det, naar Contracten er indgaaet paa flere Aar, eller under saadanne Betingelser, at Tjendet derefter kan blive bundet paa flere Aar, staae i Tjendets Magt, imod